

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/360/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313218961
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1313218961.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: SATRO s.r.o., so sídlom v Bratislave, Polianky 9, IČO: 31 335 161, zast. STANO a partneri s.r.o., so sídlom v Bratislave, Nám. 1. mája 16, proti odporcovi: Z.Á. I., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX, o zaplatenie 181,60 € s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 13. apríla 2015 č.k. 7C 136/2014-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa príslušenstva pohľadávky z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 181,60 € a vo výške 5,25 % ročne od 21.5.2014 do 19.1.2015, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom exekúcie. Vo zvyšku súd konanie zastavil a o náhrade trov konania si vyhradil rozhodnúť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd prvého stupňa rozhodol vo veci v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili písomným podaním zo dňa 28.1.2015 z dôvodu hospodárnosti konania a žiadali súd, aby rozhodol vo veci bez ich prítomnosti.

Vykonaným dokazovaním zistil, že odporca uzavrel s navrhovateľom dňa 22.8.2008 Zmluvu č. XXXXXXXXXX o poskytovaní služieb TKR (ďalej len Zmluva"), pričom zmluvné strany sa dohodli, že uzavretý právny vzťah sa spravuje Obchodným zákonníkom (§ 262 ods. 1 Obch. z.). Predmetom Zmluvy bola služba spočívajúca v zriadení a poskytovaní služieb televíznych káblových rozvodov (ďalej len „TKR“), konkrétne zriadenie prípojky TKR pre odporcu v mieste jeho trvalého bydliska, ktoré sa v čase uzatvorenia Zmluvy nachádzalo v Senci, Kysucká - ZSŠ 13. Navrhovateľ mal v zmysle Zmluvy zabezpečiť odporcovi nerušený príjem televíznych a rozhlasových programov programovej služby Mini + Klasik a zriadiť na tento účel zariadenie na príjem televízneho signálu, ktoré navrhovateľ prevádzkuje a spravuje ako vlastník. V zmysle čl. IV Zmluvy odporca mal za poskytnuté príslušné programové služby platiť cenu týchto služieb a to štvrťročne, formou platenia bankovým prevodom. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytovateľa služby a Cenník služieb platné v čase jej uzatvorenia. Zmluva bola medzi zmluvnými stranami uzatvorená s časovou viazanosťou do 1.9.2010 s tým, že uplynutím doby časovej viazanosti sa trvanie Zmluvy automaticky mení na dobu neurčitú, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Dňa 30.7.2012 odporca písomne vypovedal Zmluvu z dôvodu presťahovania sa do obce F., okres N.. Výpovedná lehota určená vo výpovedi bola jeden mesiac a začala plynúť dňom 1.8.2012, pričom jej koniec bol stanovený na deň 31.8.2012. Navrhovateľ písomnou odpoveďou na výpoveď zmluvy zo dňa 1.8.2012 vyzval odporcu, aby odovzdal vypožičané zariadenia a to antény komplet (parabola, napájací zdroj, konvertor), digitálny prijímač KAON SD s príslušnými káblami (SCART kábel, CINCH kábel a účastnícka šnúra), diaľkové ovládanie a dekódovaciu kartu v

lehote 7 dní odo dňa skončenia platnosti zmluvy na ktorékolvek zákaznicke stredisko navrhovateľa. Nakoľko odporca na výzvu navrhovateľa nereagoval a v stanovenej lehote mu vypožičané zariadenia nevrátil, navrhovateľ si v zmysle bodu 12.16 Všeobecných podmienok poskytovateľa služby uplatnil voči odporcovi návrhom podaným na súde náhradu hodnoty nevrátených zariadení vrátane poplatku za upomienku v celkovej sume vo výške 181,60 €.

Po právnej stránke vychádzal z ustanovení § 43 ods. 1,2 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, čl. 6 bod 6.7, čl. 12 bod 12.14, čl. 12 bod 12.16 Všeobecných podmienok, § 365 veta prvá, § 369 ods. 1,2 Obchodného zákonníka.

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol obchodný záväzkový vzťah, na základe uzatvorenej Zmluvy podľa § 262 Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, z ktorého vznikla navrhovateľovi povinnosť poskytnúť odporcovi služby retransmisie a odporca sa zaviazal platiť navrhovateľovi cenu za sprístupnenie a poskytovanie verejnej telekomunikačnej služby podľa platných taríf navrhovateľa. Odporca v zmysle čl. 18 bod 18.9 Všeobecných podmienok vypovedal Zmluvu, v dôsledku čoho došlo k zániku Zmluvy dňa 30.8.2012 a odporcovi v zmysle čl. 6 bod 6.7 Všeobecných podmienok vznikla povinnosť vrátiť navrhovateľovi vypožičané zariadenia. Odporca bol na túto povinnosť navrhovateľom vyzvaný listom zo dňa 1.8.2012, avšak vypožičané zariadenia v stanovenej lehote 7 dní odo dňa skončenia platnosti Zmluvy navrhovateľovi nevrátil. Z uvedeného dôvodu navrhovateľovi v zmysle čl. 12 bod 12.14 a 12.16 Všeobecných podmienok vznikol nárok na zaplatenie náhrady hodnoty vypožičaných zariadení a poplatku za upomienku v celkovej dlžnej sume 181,60 €. Navrhovateľ si návrhom podaným na súde dňa 24.9.2013 uplatnil voči odporcovi zaplatenie tejto dlžnej sumy vo výške 181,60 € spolu s príslušenstvom. Odporca v priebehu konania dňa 20.5.2014 vypožičané zariadenia až na dekódovaciu kartu v hodnote 20 € navrhovateľovi vrátil, v dôsledku čoho, navrhovateľ v zmysle § 96 O.s.p. vzal návrh čiastočne späť v časti istiny vo výške 161,60 €.

Súd prvého stupňa konanie v časti späťvzatia navrhovateľom v sume 161,60 € uznesením zo dňa 12.1.2015 č.k. 7C 136/2014-56 zastavil a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.2.2015. Následne dňa 15.1.2014 odporca zaplatil navrhovateľovi náhradu hodnoty dekódovacej karty v sume 20 €, v dôsledku čoho navrhovateľ vzal čiastočne návrh aj vo zvyšnej časti istiny vo výške 20 € späť. Nakoľko však odporca v zmysle čl. 6 bod 6.7 Všeobecných podmienok nevrátil vypožičané zariadenia v stanovenej lehote 7 dní odo dňa skončenia platnosti Zmluvy, mal za nesporné, že sa odporca dostal do omeškania s plnením svojho záväzku, preto v modifikovanom návrhu navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie príslušenstva, t.j. zákonného úroku z omeškania zo sumy 181,60 € vo výške 8,5 % ročne od 18.9.2013 do 20.5.2014 a úroku z omeškania zo sumy 20 € vo výške 5,25 % ročne od 21.5.2014 do 19.1.2015 považoval za dôvodný. Pokiaľ odporca na svoju obranu uviedol, že nebol žiadnym spôsobom navrhovateľom upovedomený, že mu má vypožičané zariadenia vrátiť, toto tvrdenie podľa neho nijakým relevantným dôkazom nepreukázal. Navyše odporca sa podpisom Zmluvy zaviazal dodržiavať zmluvné povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy a Všeobecných podmienok, s ktorými bol za týmto účelom oboznámený, preto mal za to, že aj keby navrhovateľ nevyzval odporcu na vrátenie vypožičaných zariadení, čo nemal v rámci vykonaného dokazovania preukázané, v zmysle čl. 6 bod 6.7 Všeobecných podmienok odporca bol podľa neho povinný vo vyššie uvedenej lehote aj bez výzvy navrhovateľa vypožičané zariadenia mu vrátiť. Vzhľadom uvedené preto v súlade so zákonnými ustanoveniami modifikovanému návrhu v časti navrhovateľom uplatneného príslušenstva vyhovel.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania zrejme zmeniť a neuložiť mu povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania zo sumy 181,60 € od 21.5.2014 do 19.1.2015 ako neopodstatnené, ktoré nezapríčinil. Vytýkal súdu prvého stupňa, že vyniesol rozsudok bez jeho konfrontovania s navrhovateľom, na stranu ktorého sa priklonil

Navrhovateľ odvolanie ani vyjadrenie k odvolaniu odporcu nepodal.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Z dispozičnej zásady ovládajúcej začatie občianskeho súdneho konania vyplýva, že navrhovateľ môže meniť návrh na začatie konania, prípadne urobiť v prebiehajúcom konaní určitý návrh spojený s požiadavkou, aby o ňom súd rozhodol. K zmene návrhu môže dôjsť kedykoľvek za konania, dokiaľ nebolo vyhlásené (vydané) rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pretože zmena návrhu nemôže byť v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, k tomuto procesnému úkonu je potrebný súhlas súdu a súd môže pripustiť zmenu návrhu len vtedy, ak sú splnené stanovené predpoklady. Zmena návrhu je podaním vo veci samej a navrhovateľ (žalobca) ju môže urobiť ktorýmkoľvek zo spôsobov uvedených v § 42 ods. 1 O.s.p. a s dodržaním podmienok uvedených v § 42 ods. 2,3 O.s.p. Súd je povinný doručiť zmenený návrh (žalobu alebo návrh na začatie konania) ostatným účastníkom do vlastných rúk spravidla ešte pred rozhodnutím o tom, či zmenu pripustí; doručenie zmeneného návrhu nie je treba, ak ku zmene návrhu došlo na pojednávaní a účastník, ktorému by mala byť zmena návrhu doručená, bol na tomto pojednávaní prítomný. V prípade, že návrh bol zmenený na pojednávaní ústne do zápisnice, splní súd povinnosť doručiť zmenený návrh účastníkovi, ktorý na pojednávaní nebol prítomný spravidla tým, že mu zašle opis zápisnice o pojednávaní alebo prepis zvukového záznamu z pojednávania (jeho časť). O zmene návrhu rozhodne súd uznesením, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, a to ani v prípade, ak ho vydal súd prvého stupňa (§ 202 ods. 3 písm. f/); ak bolo uznesenie vyhlásené na pojednávaní, doručuje sa jeho písomné vyhotovenie len tým účastníkom, ktorí neboli prítomní pri jeho vyhlásení. Uznesením, ktorým bolo rozhodnuté o zmene návrhu, je súd viazaný (por. § 170 O.s.p.). Dokiaľ súd nerozhodne o uplatnenej zmene návrhu, nemôže pokračovať v konaní o pôvodnom návrhu.

Návrhom, došlým na súd 24.9.2013 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi úhrady pohľadávky vo výške 181,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 181,60 € odo dňa 18.9.2013 až do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že dňa 22.8.2008 bola medzi ním ako prevádzkovateľom retransmisie a odporcom uzatvorená Zmluva o poskytovaní elektronických komunikačných služieb č. 314503470 (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo zriadenie a prevádzkovanie elektronických komunikačných služieb. Súčasťou Zmluvy sú Všeobecné podmienky spoločnosti navrhovateľa (ďalej len „Všeobecné podmienky“) a Cenník. Na základe žiadosti odporcu bola platnosť Zmluvy ukončená dňa 30.8.2012 v súlade s bodom 18.9 Všeobecných podmienok. Navrhovateľovi v súvislosti s ukončením poskytovania služieb v zmysle Zmluvy vznikol nárok na uhradenie platieb pozostávajúcich z náhrady hodnoty zariadení: digitálny prijímač KAON, diaľkové ovládanie, SCART kábel, CINCH kábel, účastnícka šnúra, antény konvertor, parabola, napájací zdroj, dekódovacia karta č. XXXXXXXXXX a poplatku za upomienku v celkovej sume 181,60 €.

Súd vo veci vydal dňa 17.12.2013 platobný rozkaz, č. k. 39Ro/2288/2013-17, proti ktorému podal odporca v zákonnej lehote odpor dňa 13.1.2014, ktorý odôvodnil okrem iného aj tým, že podľa článku 20 bod 20.4 Všeobecných podmienok SATRO, s.r.o. na poskytovanie služieb televíznych káblových rozvodov sa zmluvné strany dohodli, že v prípade vzniku sporu sa budú snažiť urovnať ho mimosúdnou cestou, vzájomným rokovaním. Odporca nebol vyzvaný na vzájomné rokovanie s navrhovateľom, pričom navrhovateľ tak mohol vykonať nielen písomne, ale aj telefonicky, nakoľko telefónne číslo odporcu bolo uvedené v zmluve č. XXXXXXXXXX. Odporca mal teda za to, že navrhovateľ nekonal v súlade s predmetným ustanovením a vzhľadom na uvedené nesúhlasil so zaplatením žalovanej sumy a žiadal súd, aby vo veci rozhodol na nariadenom pojednávaní.

Písomným podaním, došlým na súd dňa 9.6.2014, neskôr doplneným podaním dňa 22.8.2014 navrhovateľ vzal návrh v časti istiny vo výške 161,60 € späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu, že odporca po podaní návrhu vrátil navrhovateľovi zariadenia v celkovej hodnote 161,60 €, okrem dekódovacej karty v hodnote 20 €. Súd prvého stupňa podľa § 96 ods.1 O.s.p. uznesením zo dňa 12.1.2015, č. k. 7C 136/2014-56 konanie v časti istiny vo výške 161,60 € zastavil a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.2.2015.

Následne písomným podaním, došlým na súd dňa 2.2.2015 navrhovateľ vzal čiastočne aj vo zvyšnej časti istiny vo výške 20 € návrh späť s odôvodnením, že dňa 15.1.2014 odporca zaplatil navrhovateľovi náhradu hodnoty dekódovacej karty v sume 20 €, s ktorým späťvzatím návrhu v tejto časti odporca súhlasil. Navrhovateľ súčasne predmetným podaním navrhol v zmysle § 95 O.s.p. zmenu žalobného petitu návrhu tak, že žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 181,60 € vo výške 8,5 % ročne od 18.9.2013 do 20.5.2014 a úroku z omeškania zo sumy 20 € vo výške 5,25 % ročne od 21.5.2014 do 19.1.2015.

Súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 13.4.2015 pripustil zmenu petitu návrhu v časti príslušenstva pohľadávky v znení: „Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 181,60 € (bez uvedenia obdobia odkedy a dokedy v rozpore s navrhovanou zmenou petitu návrhu navrhovateľom) a vo výške 5,25 % ročne (neuvedené z akej sumy, pričom navrhovateľ uviedol sumu 20 €) od 21.5.2014 do 19.1.2015“, ktorou pripustenou zmenou petitu návrhu bol viazaný a ktorý neúplný petit prevzal aj do výroku svojho rozsudku, ktorý je tiež v rozpore s odôvodnením rozsudku, keď uviedol, že: „v modifikovanom návrhu navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie príslušenstva, t.j. zákonného úroku z omeškania zo sumy 181,60 € vo výške 8,5 % ročne od 18.9.2013 do 20.5.2014 a úroku z omeškania zo sumy 20 € vo výške 5,25 % ročne od 21.5.2014 do 19.1.2015 považoval za dôvodný“. Tento rozpor nebolo možné odstrániť postupom podľa § 164 O.s.p. vydaním oprávneho uznesenia, nakoľko pripustenou zmenou petitu návrhu bol súd prvého stupňa viazaný. Súd prvého stupňa sa však dopustil aj ďalšieho procesného pochybenia, keď o zmene petitu návrhu rozhodol na pojednávaní dňa 13.4.2015, na ktorom navrhovateľ nebol prítomný a nebola mu pripustená zmena petitu návrhu doručená a na tom istom pojednávaní došlo aj k vyhláseniu rozsudku.

Odvolací súd vzhľadom tieto procesné pochybenia súdu prvého stupňa, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa príslušenstva pohľadávky podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.